

Sdělení odboru odpadů k povaze míst k dočasnému uložení kalů

Místo dočasného uložení kalů je s ohledem na definici zařízení na použití kalů na zemědělské půdě uvedenou v § 2 písm. a) vyhlášky č. 437/2016 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě (dále jen „vyhláška“), součástí tohoto zařízení. Zařízení na použití kalů na zemědělské půdě je zařízením ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech. Ustanovení § 14 odst. 2 zákona o odpadech umožňuje zařízením, která nejsou určena k nakládání s odpady, přijímat odpady jako vstupní surovinu. Kaly jsou v tomto případě v souladu s dalšími právními předpisy zcela jednoznačně vstupní surovinou zemědělské výroby dodávající do půdy organickou hmotu.

Místo dočasného uložení kalů proto nemusí být místem, které slouží k nakládání s odpady, a pokud není z jiného důvodu povoleno jako zařízení podle § 14 odst. 1, nejedná se o zařízení určené k nakládání s odpady. V tomto ohledu je dostačující, pokud se jedná o místo určené k zemědělské výrobě. Pro dočasné uložení kalů je proto vhodné využít stávající zabezpečené plochy určené k zemědělské výrobě například silážní žlaby nebo zabezpečené sklady statkových hnojiv.

Možnost využití existujících ploch určených k zemědělské výrobě předpokládá již vyhláška, protože pro stávající zabezpečené plochy určené k zemědělské výrobě stanovuje méně přísné požadavky. Podle § 9 odst. 2 písm. c) vyhlášky se na zabezpečené plochy, které jsou součástí zemědělského areálu, nevztahuje povinnost minimální vzdálenosti od obytné zástavby, která je součástí příslušného areálu.

Přechodné ustanovení § 12 odst. 1 vyhlášky dále zmírňuje požadavek na vzdálenost od obytné zástavby z 300 m na 100 m v případě zabezpečených ploch, které byly před účinností vyhlášky určeny ke skladování statkových hnojiv nebo kalů. Tato výjimka se na rozdíl od té předchozí nevztahuje na další zabezpečené plochy, jako jsou například silážní žlaby.

V Praze dne 8. října 2018

Ing. Jaromír Manhart
ředitel odboru odpadů